

U. sørre elev Keiser, Jens Olof

Klasse A.

Eksamensarbeide, den 22/5 - 1945

Fag: Ideologi.

Fortell om vikingene og vis hvordan det nordiske menneskets egenskaper kom til sin rett i vikingtida.

Vikingtida kaller vi tidsrommet mellom år 800 og 1000. Vikingtida med sine vikingtøyer begynte omkring år 800, og holdt sikkert på lenger enn til år 1000, men vi regner vikingtiden, som tidsrommet betraktet å være slutt med slaget på Stiklestad i 1030.

Utferdsfranguen i det norske folket gjorde seg gjeldende i så sterk grad, sammen med franguen til å se og få ride på hva som rørt seg omkring en. Dette førte til at en her i Norge begynte å utruste skibe for å dra ut i verden.

Det høit så å si med til en riktig nordmanns oppdragelse det å ha fart i viking. Vikingens liv var et hårdt og berøventi ferger-

og sjönamsler, det måtte det jo bli
 av din grunn at det jo var gømsk skib
 de fór med. Dette livet skapte hårde
 og truede idrettsmenn, og når vi hører
 at Hellig Olav ^{Tyggeson} gikk uten bords på årene
 på skibet sitt mens mennene hans
 rodde, samt at han hoppet sin egen
 høyde med fulle kler kan en få
 et begrep om hva vikingetiden betydde
 for folket.

Fra først av gikk nok vikingene
 mest ut for å handle med andre folk,
 men det tok snart større form slik
 at det om våren blir rustet ut hele
 vikingflåter fra de forskjellige landsdeler,
 og disse dro da ut og gjorde strand-
 lügg i fremmede land og tok med
 seg gull og andre verdtsaker, og så
 seilfanger, tok de med seg fanger
 som de satte til å arbeide på gårdene
 sine. Dette med fangene kan nok
 ha en viss betydning for det
 norske folkets utvikling, idet mange av
 disse fangene var lærde menn, og de
 blir ganske sikkert benyttet som lærere
 for vikingene.

Vikingene som tok ikke bare
 strandlügg rundt om i Europa, nei
 de grunnla hele samfund, som de

3.

byggede opp eller minste av stedsnamnen her i Norge, disse rikene som vikingene grunnla. Kaller vi vikingerikene, og de viktigste av disse rikene var Konstantin, England, Island, og Gorda riket, men vikingene grunnla også riker i Nord-Afrika og i de forskjellige land rundt Middelhavets kyst.

Vikingene så og lærte meget på disse reisene sine, de fikk se fremmede land og folk, seder og skikker, og det de så og lærte som de første var av stor verdi, det lærte de bort når de kom heim, slik at vi nok må tillegge vikingene stor betydning når det gjelder vår kulturelle utvikling.

Vikingtogene, eller de reiser som vikingene mest av alle kom dets i to hovedretninger, det var de som gikk mot vest, vestover, og de som gikk mot øst, østover.

Vest-vikingene kuldesket seg særlig om Nordsjøen, og de gikk til og med over til Amerika, (hvor Erikson) og opp til Grønland, her møtte de innuiterne og opp å få dannet riker for de gikk ikke å rå med indianerne som de kalte skralinger, og som de stadig lå i strid med. Men i England og

Frankrike dannet vikingernes riker, og på den engelske øy. Man kjenntes framdeles et styresett som stort sett er det samme som vikingenes innførte for omkring 1000 år siden. Vi ser også av historien at det velordnede norske styresettet var kjennet ut over landets grenser, men de andre folkene hadde ikke samlingstanken i seg slik at de kunne bygge opp dette sett, men vi har hørt av historien at folk i Russland, eller Gardsa riket har bedt om at nordmennene måtte komme og herske over dem. Det var altså den statsdannende egen skap som kom til sin rett blandt nordmennene, og som vi kan de andre folkene slag til gode.

Under denne tiden var Norge det fjendte land i verden, men så begynte det sakte og sikkert å gå tilbake.

Her begynner begynte den innbyrdes striden, og det overalt det er kirkraft som hadde fort nordmennenes kulturs frem til den fjendte stilling blev en ødel, og forbrant i innbyrdes rufed.

I vikingerikene gikk det ikke bedre, for for hadde vikingene hatt moder landet som sitt eksempel og de dette vi kan i opplysning avist de over og over kontaktet

sluk at de mi ikke som før hans giftet sig
med norske kvinner, men begyndte og
blande sig med den øvrige befolkningen.

Så det var ikke gått lang tid før
de var helt opp stået av det oprinnelig
folket i landet.

Vikingene var til o' begynde med
bedringer, de trodde på Tor og Odinn,
og de mente at den største lykke var
å falle i kamp, for da kom de til
Hall hall, og der red de hver morgen
ut og kjempet mot hverandre, og de som
falt under kampen sto opp igjen om
aftenen og da var det gilde med mjød
og flekk av grisen, Serinne som de
slaktet hver dag og som mest dag var like
hel. Disse gædne ofret de da til. (Blotet)

Men uto i verden var kristendommen
begynde og ble seg og de første nord-
menn som kom i berøring med den var
vikingene, og de ble betatt av denne
gude læren, for de oppfattet det helt på sin
måte. De tok det slik at Jesus
var en hording som frivillig gikk i
døden for sitt folk, og dette var noe
de første og verdette. De kalte Jesus
for Hvite-Krist, og mange tok den nye
traen og lat seg døpe. Og nå de så
sæm him fortalte de om dette nye, og

6.

Det ble da grunnleggelsen av Kristendommen
i Norge.

År rikning tiden kan vi lære at
så lenge som folket i Norge sto
samlet og enig, så var Norge stort
og nåi maket var dominerende, men nåi
vi begynte å blande blod med andre
mindreverdige folkelag, og nåi vi
begynte med indre strider kom også
tilbake gang og forfall hurtig.

Det var altså oppdagerne, eller
utferds-trangen, sammen med rikningens
gode egenskaper som idrettsmann, sjömann,
og kriger som fikk sin utløsning i rikning-
tida.